2025 VASARA
Nr. 1
Leidinys – nemokamas

Apie turizmą telšiškiams ir miesto svečiams

ŽEMAITIJOS TURIZMO INFORMACIJOS CENTRAS

TELŠĖ IŠ JUTKOS

Iš mažos sostinės širdies – dideli darbai

Drąsios idėjos, kūrybinės iniciatyvos ir autentiškos Žemaitijos vertybių paieškos kuria ne tik centro veiklą, bet ir viso regiono turistinį veidą. Apie tai, kaip Telšiai tampa atradimu visiems metų laikams, kuo žavi turistus, ką galima nuveikti Žemaitijos sostinėje. Apie visa tai ir dar daugiau kalbamės su Žemaitijos turizmo informacijos centro direktoriumi Egidijumi Vaškelevičiumi.

Egidijau, neseniai sukako ketveri metai, kai tapote Žemaitijos turizmo informacijos centro direktoriumi. Kaip per šį laiką pasikeitė centro veikla? Kokius pokyčius ar pasiekimus laikote reikšmingiausiais?

Žemaitijos turizmo informacijos centro direktorius Egidijus Vaškelevičius

Manau, kad Žemaitijos TIC per šiuos ketverius metus stipriai pasikeitė. Įvyko daug teigiamų pokyčių: atnaujinome logotipus, atsinaujino ir pačios TIC patalpos, įkūrėme Meškų muziejų, atsirado naujų veiklų, į mūsų rankas vėl sugrįžo Biržuvėnų dvaro sodyba. Bet turbūt didžiausias pasiekimas – gerokai išaugęs turistų skaičius Telšiuose ir rajone. Vien 2024 m. Žemaitijos TIC sulaukė per 82 tūkst. lankytojų. Suorganizavome 698 ekskursijas. Šie skaičiai įrodo, kad per ketverius metus nuveikėme išties daug. Kiekvienais metais siūlome naujas paslaugas, į naujas veiklas įtraukiame miesto ir rajono verslininkus, stipriname bendradarbiavimo ryšius su seniūnijomis, bendruomenėmis, aktyviais žmonėmis – visa tai jau duoda rezultatus ir, žinoma, padeda pritraukti vis daugiau turistų. Didžiuojamės ir laimėtais apdovanojimais: Telšiai buvo pripažinti sėkmingiausia turizmo traukos vietove, o vietinių turistų simpatijų apdovanojimą – Vėtrungę – pelnė Biržuvėnų dvaro sodyba. Visa tai būtų neįmanoma be mūsų stiprios komandos.

(Nukelta į 3 psl.)

Šiame numeryje skaitykite:

Apie sūrio gaudymo ir „Cėbolīnės jiedėma“ čempionatus – **2 psl.**
Pašnekesiai su gide Aiste – **4 psl.**
Apie Biržuvėnų dvaro sodybą – **5 psl.**
Pokalbis su „Senamiesčio“ kavinės įkūrėja Vaiva – **6 psl.**
Apie Meškų muziejų – **7 psl.**
Interviu su Telšių rajono savivaldybės meru Tomu Katkumi – **8 psl.**

Atrask Telšių meškutes

Ar kada pagalvojai, kad meškutės gali padėti, pasakojant istoriją apie Telšių miestą ir Žemaitiją? Kviečiame į išskirtinę ir smagią ekskursiją „Atrask Telšių meškutes“, kur kiekvienas žingsnis veda ne tik gilyn į miesto istoriją, bet ir artyn prie smagių netikėtumų.

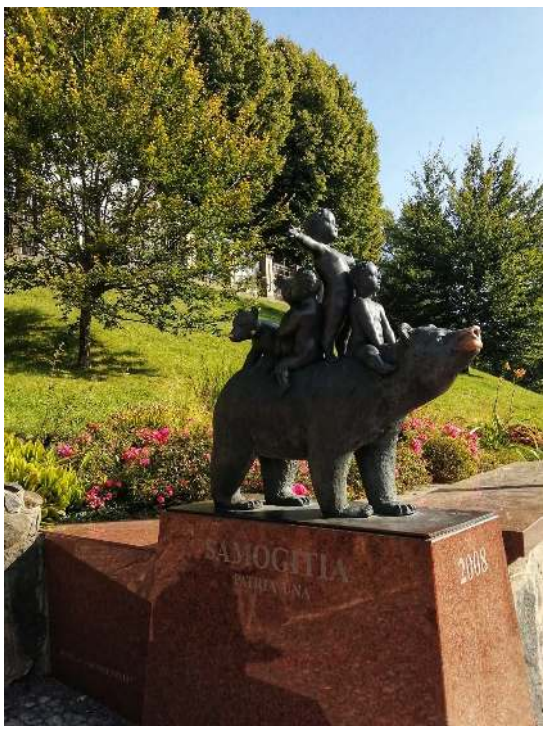

Viena iš miesto meškų

Telšiai – vienas iš vos septynių architektūrinio paveldo senamiesčių Lietuvoje, įsikūręs ant septynių kalvų. Tai miestas, kuris žavi savo savitu žemaitišku charakteriu, istorijų kupinais pastatais ir... daugiau nei 60 meškučių, kurios slepiasi įvairiausiose miesto vietose.

Šios interaktyvios ekskursijos metu, lydimas profesionalių gidų, leisiesi į nuotykių kelionę: spręsi istorines mįsles, liesi skulptūras, ieškosi slaptų ženklų ir, žinoma, skaičiuosi žaismingas meškutes – miesto simbolius. Visos programos metu tave lydės ne tik žinios, bet ir daug juoko, žemaitiško žodžio ir širdžiai mielų atradimų.

Pamiršk skubėjimą ir atrask Telšių paslaptis, kur kiekviena meškutė pasakoja savo istoriją – viena šnabžda apie nuotykius, kita – apie seniai pamirštas legendas. Tai puiki pramoga šeimoms, moksleiviams, draugų kompanijoms ar tiems, kurie tiesiog nori patirti kažką naujo. Tad pasinaudok ja!

Sūris Telšiuose ne tik valgomas!

Žemaitijos turizmo informacijos centras įgyvendino senokai brandintą idėją – 2023 m. surengė pirmąjį Žemaitijos sostinės istorijoje Sūrio gaudymo čempionatą. Nuo tada šis nutrūktgalviškas, juoko ir ovacijų lydimas renginys, tapo gražia kasmetine tradicija. 2024-aisiais sūris riedėjo antrą kartą, o šiemet – jau trečią. Ir, panašu, niekas jo nebesustabdys – nei šlaitas, nei lietus, nei pačios netikėčiausios kliūtys.

Neatsitiktinai šiam čempionatui pasirinktas būtent sūris. Mat sūrio gamybos tradicijos Telšiuose siekia senus laikus. Tad šis riedantis sūris – ne tik žaidimo objektas, bet ir simbolis to, ką žemaičiai moka geriausiai: gaminti kokybišką, savitą produktą, išlaikant gilias tradicijas.

Paklausite, kokios čempionato taisyklės? Ogi paprastos kaip dukart du: paleidi sūrį nuo Zakso kalno ir bėgi. Dalyvių užduotis – kuo greičiau nusileisti žemyn ir jį pagauti. Paprasta teoriškai, bet praktiškai – iššūkis, reikalaujantis drąsos, ištvermės ir gero humoro jausmo. Nugalėtoju tampa tas, kuris pirmas pasiekia sūrį. Čia svarbiausia ne tik greitis, bet ir sugebėjimas išsilaikyti ant kojų – nors verta paminėti, dažniausiai finišuojama virstant arba riedant.

Azarto netrūksta kiekviename sūrio gaudymo čempionate

Čempionate jėgas išbando ir dailiosios lyties atstovės

O kad džiugesys paliestų kiekvieną – nuo mažiausio iki vyriausio – čempionate savo vietą randa visi: vaikai, paaugliai, moterys, vyrai, senjorai, ir net... ropojantys kūdikiai! Taip taip, praėjusio turnyro metu kalnas virto ir adrenalino trasa mažiesiems (nors didesnis išbandymas gal net teko tėvams).

Augantis dalyvių skaičius, vis gausesnės žiūrovų gretos, vis smarkesnės ovacijos ir nuo kalno sklindantis juokas tik patvirtina – tai ne šiaip varžybos. Tai – šventė, kuri sujungia, džiugina ir ragina jungtis prie išskirtinių veiklų ir pramogų, kurios susipina su krašto tradicijomis ar net verslais.

Ir net jei sūris nuriedėjo ne tavo pusėn – nieko tokio. Džiaugsmas būti čia, dalyvauti, palaikyti, patirti – neįkainojamas. Juk šalia bėgiojančių dalyvių netrūksta nei muzikos, nei skanių kvapų, nei vaikų klegesio ar netikėtų atrakcijų. Tai ne tik sporto renginys, bet ir linksma tradicija, kuri parodo, kaip rimtai galima žiūrėti į visiškai nerimtus dalykus.

Telšiai dar kartą primena: čia galima viskas – net vytis ir gaudyti riedantį sūrį su šypsena.

Kam cibulynės?

„Apie turizmo naktį Telšiuose“

Ar kada nors esi klajojęs po Telšius, kai dangų puošia žvaigždės, o aplink – tik šurmulys, juokas ir naktį atgijęs miestas? Jei ne, tuomet rugpjūčio 16-oji – puiki proga tai ištaisyti. Trečią kartą organizuojama „Turizmo naktis Telšiuose“ kviečia miestiečius ir Žemaitijos sostinės svečius panaktinėti ir sudalyvauti „Cėbolīnės jiedėma tornīri“.

Akimirka iš Cėbolīnės jiedėma tornīra

Renginys prasidės 20 val. vakaro ir tęsis iki pat vėlyvos nakties – tuomet miestas virs scena, kurioje derės istorijos, ekskursijos, šviesos, garsai ir, žinoma, nepakartojami skoniai.

Vienas laukiamiausių nakties renginių – „Cėbolīnės jiedėma tornīrs“, kuris į Telšių širdį sukviečia mėgstančius azartą, gerą nuotaiką ir žemaitiškus skonius. Šis čempionatas – ne tik apie šaltąją tradicinę sriubą, bet ir smagu iššūkis tiems, kas nebijo pasivaržyti ir pasitikrinti, kokiu greičiu į skrandžius gali subėgti cibulynė.

„Cėbolīnės jiedėma tornīra“ taisyklės paprastos: dalyviai susirenka prie ilgo stalo ir varžosi, kas pirmasis suvalgys cibulynę, užkąsdamas bulve – kiekvienam jų paruošta vienoda porcija pačios gardžiausios žemaitiškos šaltsriubės su bulve. Tradiciškai pirmieji savo jėgas išbando vyrai, po to - moterys. Laimėtojais skelbiami tie, kurie greičiausiai baigia savo porciją.

O kokios varžybos be sirgalių? Turnyro stebėtojai, žiūrovai ir palaikymo komandos tiesiog įkaitina šią smagią pramogą: jie garsiai skatina dalyvius, ploja ir šūkauja, taip sukurdami dar linksmesnę ir įtampos kupiną atmosferą.

Na o nedrįstantys prisijungti atidžiai stebi ir galbūt svarsto, ar kitą kartą ir jiems nepabandžius. Mat ir varžytis tikrai yra dėl ko – turnyro laimėtojų laukia ne tik sklidinas pilvas, bet ir garbė bei Žemaitijos turizmo informacijos centro įsteigti apdovanojimai.

Trečiosios „Turizmo nakties“ metu Telšiai vėl atsivers visu savo grožiu. Vėl lauks nemokamos ekskursijos vaikams ir suaugusiems, kuriose bus pasakojamos paslaptingos miesto istorijos, vyks smagūs pasibuvimai su turizmo centro partneriais ir gyva muzika. Bus ne tik žaidimų ir pramogų, bet ir rimtų diskusijų apie keliones, miestą bei svetingumą – kiekvienam pagal skonį.

Tad rugpjūčio 16-ąją pasižymėk kalendoriuje – Telšiai ir Žemaitijos turizmo informacijos centro komanda vėl tavęs laukia su šviesomis, paslaptimis ir… dubeniu šaltos cibulynės. Juk Turizmo naktis Telšiuose – tai ne šiaip renginys, o šventė, kurioje laukiamas kiekvienas.

Iš mažos sostinės širdies – dideli darbai

(Atkelta iš 1 psl.)

Iš to, ką pasakojate, akivaizdu, kad plėtėsi turizmo paslaugų pasiūla, komunikacija apie miestą ir rajoną. Kas tai lėmė?

Turbūt galvojimas. Supratome, kad turistai yra labai skirtingi – todėl kūrėme paslaugas skirtingiems poreikiams. Dirbdami su paslaugų tiekėjais, kasmet svarstome, ką naujo galėtume pasiūlyti. Turistai grįžta ir teiraujasi: „Ką naujo turite šiemet?“ Ir mes visada ką nors turime. Tai ir nauji leidiniai, mūsų atnaujintas vanduo „Vondou ba borbolioko“, žemaitėškā keits sūris, kava, magnetukai ir kiti suvenyrai, T-kuortelė, įvairūs žaidimai ir renginiai. Šį turizmo sezoną pradėjome netgi daina, skirta miestui – „Mažytė sostinės širdies“. Dar daug kuo tikimės nustebinti ir ateityje (šypsosi).

Komunikacijos srityje taip pat stipriai patobulėjome. Pavyko suburti profesionalią komandą – būtent jų dėka pasiekiame tokių rezultatų.

Jaučiate, kad Telšiai tampa vis labiau matomi?

Tikrai taip. Vis dažniau sulaukiame žiniasklaidos dėmesio. Žurnalistai patys atvyksta, siūlo pasidalinti patirtimi, rengia reportažus, televizijos ir radijo laidas. Didžiuojamės, kad esame pateikiami kaip pavyzdys kitiems.

Per šiuos metus tikriausiai teko sutikti daug įdomių žmonių? Kas, Jūsų nuomone, daro Telšius išskirtinius?

Sutikau daugybę charizmatiškų, savo kraštą mylinčių žmonių, kurie skleidžia žinią apie Telšių regioną. Pats esu iš Plungės, bet daug laiko praleidžiu Telšiuose, todėl čia jaučiuosi kaip namuose. Čia ne tik dirbu, bet ir leidžiu laiką su šeima. Nesumeluosiu – man, kaip turizmo profesionalui, atrodo, jog Telšiai turi viską, kas traukia turistą: žmones, istoriją, architektūrą, meną, legendas, atokvėpio stoteles. Galėčiau vardinti ir vardinti.

Telšius, kaip ir minėjau, išskirtiniais daro žmonės. Kas gi būtų be jų? Ogi nieko. Čia, Telšiuose, gyvena kūrybingi, įdomūs žmonės, kurie pasakoja apie Telšių praeitį, dabartį ir net galbūt ateitį. Drįsčiau teigti, kad į Telšius vilioja ne tik viena ar kita puiki paslauga, bet ir patys žmonės, kurie žavi turistus – kiekvienas telšiškis, nesvarbu, ar jis dirba turizmo srityje, ar ne, tampa miesto ambasadoriumi. Kartais tenka vesti ekskursijas ir man smagu matyti, kaip vietiniai su šypsenomis gatvėje pasitinka turistus, kaip pamojuoja ar nuklydusiuosius sukoordinuoja, kaip palydi, parodo kelią.

Be abejo, turistą traukia ir mūsų krašto išskirtinumas. Turime savitą kalbą, savitus papročius ir platų paslaugų asortimentą, pritraukiantį įvairiausių skonių, pomėgių, polėkių, amžių žmones.

Esame ne tik Žemaitijos sostinė, ar kaip kiti šypsodamiesi sako – Meškų miestas, bet ir vyskupystės centras. Labai daug žmonių į Telšius atvyksta, vedami religinio turizmo. Atvyksta ir tie, kurie nori papramogauti, paragauti išskirtinio maisto, pajausti tikrą žemaitišką dvasią. Čia susilieja tiek religinis, tiek pramoginis, kulinarinis turizmas. Nepaskutinėje vietoje yra ir menas.

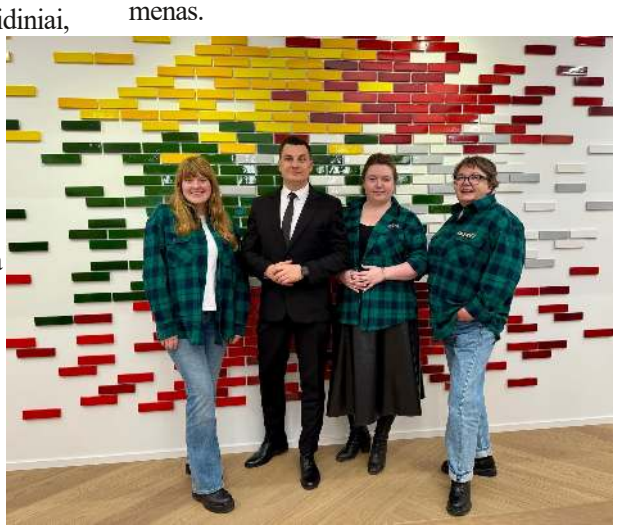

Lietuvos ambasadoje Latvijoje

O kur Jūsų mėgstamiausias kampelis Telšių krašte?

Turbūt nesugebėčiau išskirti vieno objekto – visi savaip mieli. Turime mažąją bažnytėlę, esančią kaimynystėje, nuostabią Katedrą, Žemaičių muziejų „Alka“ su savo padaliniais, gražią gamtą – Masčio ežerą, pažintinius takus. Tačiau visgi sakyčiau: pažintį su Telšiais reikėtų pradėti nuo mūsų, Žemaitijos turizmo informacijos centro. Paklausite, kodėl? Nes būtent čia kiekvienas atvykęs gauna visiškai nemokamą informaciją, ką pamatyti Telšių rajone, kur apsistoti, kur pajiestė, kur papramogauti ir kur gerai praleisti laiką. Tad tvirtai sakau – savo kelionę Telšiuose pradėkite nuo čia.

Žemaitijos turizmo informacijos centro komanda

Kurią pastarųjų metų iniciatyvą laikytumėte sėkmingiausia?

Sunki užduotis, nes veiklų tikrai daug. Viena pirmųjų – Pasaulinės turizmo dienos renginys „Sutarkime“. Taip pat sūrio gaudymo čempionatas, Turizmo naktis su Cėbolīnės jiedėma tornīro. Pastarasis sulaukia daug žiniasklaidos dėmesio, o įdomiausia, kad čempionais dažnai tampa net ne žemaičiai, o tie, kurie pirmą kartą gyvenime ragauja šio patiekalo (šypsosi). Džiaugiuosi ir Meškų muziejumi, ir tuo, kad į mūsų rankas grįžo Biržuvėnų dvaro sodyba – ten įkūrėme Menų ir edukacijų centrą, eksponuojame Gorskių porcelianą.

Kaip manote, ko dar reikėtų, norint sustiprinti Telšių krašto turizmo pasiūlą, kad būtumėte dar konkurencingesni šalies ar net Baltijos mastu?

Žemaitijos TIC yra vienas stipriausių ir bene daugiausiai turistų sulaukiančių turizmo centrų Lietuvoje. Kaip ir sakiau, galime pasiūlyti daug paslaugų. Dar kartą galiu patvirtinti, jog Telšiai yra puiki vieta, kur verslininkai gali investuoti į turizmo paslaugas – tam tikrai yra poreikis, ir jis nuolat auga. Telšiai jau dabar yra stiprus žaidėjas, tačiau augimui ir tobulėjimui erdvės dar yra: potencialą matau sveikatinimo turizme, nes vis labiau reikia poilsio ar paprasčiausio pabuvimo nuo darbo, streso, gyvenimo ritmo. Vertėtų pagalvoti ir apie konferencinį turizmą ar apgyvendinimo paslaugų plėtrą. Manau, kad augti tikrai yra kur, kad taptume dar labiau patrauklūs tiek visos Lietuvos, tiek užsienio turistams.

Koks įspūdis, reakcija ar komentaras Jums labiausiai įstrigo iš turistų, apsilankiusių Telšiuose?

Vienas žinomas žmogus, neseniai apsilankęs Telšiuose, pasakė: „Tikrai nesitikėjau, kad Telšiai tokie gražūs ir kiek čia visko turite!“ Komentarų „mes tikrai grįšime“, „kaip čia gera, kaip gražu“, „kitiems rekomenduosim“ sulaukiame daug. Ir tai labai įkvepia – suvoki, kad darbas turi prasmę. Širdį paglostantys žodžiai atperka ankstyvus rytus arba vėlyvus darbo vakarus. Juk mes ir esame tie, kurie atveria duris į mūsų miestą, visada turistą sutinka ir išlydi.

Kas šį sezoną pasitinka turistus Telšių krašte? Kokius renginių ar iniciatyvų rekomenduotumėte nepraleisti tiek pirmą kartą atvykstantiems, tiek sugrįžtantiems turistams?

Žinoma, teminės ekskursijos, žaidimai, konkursai, degustacijos, kurios skirtos visai šeimai – nuo vaikų iki senjorų. Trumpai tariant, kiekvienas, atvykęs į Telšius, čia randa kažką sau. O buvę ir dar būsiantys centro organizuojami renginiai turi istoriją, skonį, emociją ir žemaitišką charakterį. Vienas iš artimiausių – Turizmo naktis Telšiuose. Rugpjūčio 16 dieną, tamsiuoju paros metu, mes vėl kviesime visus į įvairias edukacijas, ekskursijas, koncertus, pokalbius. O taip pat – į jau minėtą, Cėbolīnės jiedėma tornīrā. Kas dar lauks Turizmo naktyje, greitai sužinosite (šypsosi).

Kokiais būdais skatinate turistus ne tik aplankyti, bet ir patirti, pajausti tikrąją Žemaitijos sostinės dvasią?

Mes, Žemaitijos turizmo informacijos centro komanda, visų pirma kviečiame – nuoširdžiai ir iš širdies. Žemaitijos sostinę reikia ne tik pamatyti, bet ją pajusti visais pojūčiais: girdėti žemaitišką šnektą, paragauti tikrų mūsų krašto patiekalų, prisiliesti prie istorijos ir pajusti čia gyvenančių žmonių šilumą.

Scenarijus būtų toks: užsukti į Žemaitijos TIC ir Meškų muziejų, su charizmatiškais gidais paklajoti senamiesčio gatvelėmis, aplankyti Žemaičių muziejų „Alka“ ir jo padalinius, prisiliesti prie vietos kultūros per žemaitiškų patiekalų degustacijas – nes tik pajiėdis cibulynės ar kastinio žmogus gali sakyti, kad tikrai pabuvojo Žemaitijoj. Tuomet keliauti po rajoną, vaikštinėjant Germanto ar Ilgio pažintiniais takais, aplankant Vyskupystės muziejų Varniuose, pajaučiant gamtos ramybę Varnių regioniniame parke, užsukant į mūsų globojamą Biržuvėnų dvaro sodybą, kur ne tik pabendrausite su dvaro poniomis, bet ir sudalyvausite įdomiose edukacijose bei degustacijose.

Ir, žinoma, kviečiu tiesiog sustoti kavos puodeliui vienoje iš miesto kavinių – kiekviena jų savitai pasakoja Telšių istoriją per skonį, kvapą, atmosferą.

Jei reikėtų vienu sakiniu įtikinti turistą apsilankyti Telšių krašte, ką pasakytumėte?

Gal jau ir nereikia įtikinėti – daug kas žino, ką čia galima pamatyti. Kiekvienas atvykęs į Telšius bus šiltai sutiktas, ir šiltai išlydėtas su kvietimu vėl sugrįžti. Sakyčiau taip: „Atvykite ir pajuskite tikrą žemaitišką dvasią. Čia Jus pasitiks nuoširdūs ir įkvepiantys žmonės, o iš Telšių išvažiuosite su neišdildomais įspūdžiais ir noru grįžti.“

Dėkoju už įkvepiantį pokalbį.

Gidė Aistė: meilės emigrantė, pamilusi telšiškį ir Telšių kraštą „ Namai, kur širdis, o širdis Telšiuose“

Telšiai – miestas, kuriame istorija gyva ne tik pastatuose ar aikštėse, bet ir žmonių pasakojimuose. Viena iš tų, kuri moka šią istoriją atgaivinti su meile ir kruopele žemaitiško akcento – gidė Aistė Korkadinovaitė-Šiaudkulienė. Ji ne tik veda ekskursijas po Žemaitijos sostinę, bet ir kuria patirtis, kurios leidžia iš naujo pamilti šį miestą tiek vietiniams, tiek svečiams. Pati Aistė save vadina meilės emigrante, kuri rado savo gyvenimo žmogų, pamilo jį, o kartu – ir visą Telšių kraštą. Apie tai, kaip prasidėjo jos kelias link istorijų apie Žemaitijos sostinę pasakojimo miesto svečiams, kuo ypatingi Telšiai ir ką verta pamatyti net ir čia gyvenantiems – pokalbis su gide Aiste.

Gidė Aistė Korkadinovaitė-Šiaudkulienė

Papasakokite apie save. Ar Telšiai – Jūsų gimtasis miestas? O gal atvykote čia ir įsimylėjote šį kraštą taip, kad nusprendėte pasilikti čia?

Oijj, čia labai graži istorija. Studijavau turizmo administravimą, mėgau daug keliauti, visas savo santaupas išleisdavau kelionėms. Viena iš šių kelionių buvo į Telšių kraštą. Lankėme Žvėrinčių, Telšius ir Biržuvėnų dvarą. Nors Lietuva buvo pakankamai išmaišyta, daug vietų apvažiuota ir pamatyta, bet būtent Telšiuose, ant Insulos kalvos, ten aukštai, kunigų seminarijos salėje, nuskambėjo ateitį nulėmusi mano frazė „Aš čia gyvensiu…“ Gavosi taip, kad sutikau savo gyvenimo meilę iš Telšių. Esu meilės emigrantė, tad keltis į šį miestą nebuvo jokių abejonių. Pati esu kilusi iš Kėdainių ir manau, kad tarp šių miestų yra nemažai panašumų. Ir šiandien kiekvieną dieną turistams kalbu, kad Kėdainiai taip pat yra Žemaitijos teritorijoje, tad galiu teigti, kad esu žemaitė. (šypsosi)

Ar vaikystėje jau turėjote „gido gyslelę“? Ar buvote ta, kuri visiems pasakoja istorijas, veda būrelius, domisi vietovėmis?

Ne, vaikystėje aš daugiau buvau aktorė, šokėja, renginių vedėja, organizatorė. Bet vesti ekskursijas mane labai įkvėpė Šiaulių kolegijos dėstytoja Judita Stulpinaitė. Ji pamatė manyje potencialą – davė labai daug gerų patarimų, idėjų ir pozityvo.

Kiek metų jau esate gidė? Kaip prasidėjo Jūsų kelias į gidavimą? Ar suskaičiuotumėte, kiek per savąjį gyvenimą jau esate pravedusi ekskursijų?

Pradėjau gidauti dar studijuodama ir dirbdama kelionių agentūroje. Negaliu tiksliai pasakyti, kiek metų atgal, bet tai buvo seniai. Pradžia ekstremali – susirgo gidas, kurį samdžiau grupei, nebeliko į ką atsiremti, tad jį pavaduoti skubiai teko man. Pamenu, per naktį mokiausi įvairiausių istorijų. Tąsyk mane pastūmėjo agentūros, kurioje dirbau, direktorius - jis padrąsino ir tikrąją to žodžio prasme privertė mane išlipti iš komforto zonos (šypsosi). Jam ligi šiol esu už tai dėkinga.

Ekskursijų pravesta nesuskaičiuojamai daug (šypsosi) . Žinote, dar labai motyvuoja puikūs turistų atsiliepimai, malonūs žodžiai, padėkos, įvertinimas. Niekada negalvoju apie atlygį pinigine prasme. Tiesiog gera suteikti žmonėms

Aistė su Žemaitijos TIC direktoriumi E. Vaškelevičiumi

malonumą ir žinių apie manąjį miestą.

Kokie šios profesijos privalumai? O su kokiais iššūkiais tenka susidurti šiame darbe?

Gidaujant galima susipažinti su įvairiais žmonėmis. Ypatingai įdomu vesti ekskursijas žmonėms, kurie augę Telšiuose. Iš jų semiuosi pasakojimų iš praeities. Pasitaiko ir tokių turistų, kurie pasikaustę istorinėmis žiniomis. Labai smagu su jais pabendrauti, o tuo pačiu ir praplėsti savo akiratį.

Šioje srityje augti ir tobulėti, kaip sakant, ribų nėra. Kartais net ir psichologinės žinios praverčia. O iššūkių taip pat pasitaiko – nuotaika ne nuotaika, humoro jausmo neturėjimas, nenoras girdėti. Man svarbu žinoti, iš kur atvyksta grupė, kokios specialybės, tuomet galima ruoštis, truputėlį kitaip pristatyti miestą.

Ar žemaičių tarmė svarbi Jūsų darbe? Ar dažnai ja kalbate su lankytojais? Kaip reaguoja turistai, išgirdę žemaitiškai?

Be abejo, žemaičių net ne tarmė, o kalba, labai svarbu. Aš jos vis dar mokausi, mane dažnai pataiso ir pamoko gidas Andrius Dacius. Jam esu dėkinga už žemaičių kalbos pamokas (šypsosi).

Žinoma, atsiranda turistų, kurie nori girdėti, kaip įpratę, bendrine kalba. Visgi dauguma džiaugiasi, išgirdę mūsų – žemaičių - kalbą, ir prašo ja kalbėti. O tai labai svarbu, juk turistai atvyksta ne kur kitur, o į Žemaitijos sostinę.

Kokie Telšių miesto istorijos faktai dažniausiai nustebina turistus?

Tie, kurie daugiau ar mažiau yra girdėję apie Telšius, jau nenustemba, kad esame kaip Roma, kad turime daug sąsajų su ja. Taip pat nebestebina, kad esam meškų sostinė. Retai, bet pasitaiko lankytojų, kurie pirmą kartą girdi, jog turime vieną iš 7-ių saugomų senamiesčių Lietuvoje. Nustebina ir tas faktas, kad turime pačią didžiausią pasaulyje sieną – didžiąją Žemaičių sieną. Turistai žavisi Ješiva ir jos istorija. Ir, žinoma, mūsų ekskursijos „vinis“ – Telšių Šv. Antano Paduviečio katedra, kurios vidus yra toks unikalus, kad visi amo netenka.

Mano manymu, turistus nustebina net ne faktai, o tai, kad Telšiai tokie gražūs (šypsosi). Man dažnai žmonės, kurie atvyksta čia pirmą kartą, sako: „Na tikrai nesitikėjome...”

Ar turite mėgstamiausią pasakojimą ar legendą, kurią visada įtraukiate į ekskursijas?

Jau truputį užsiminiau, bet man labai patinka turistų reakcija į tą faktą, jog turime pačią didžiausią pasaulyje sieną (šypsosi). Visi pradeda teigti, kad tai kinų siena, bet iš tikro klausimas turėtų būti, o kuom ji didžiausia? Tikrai nerasite nei vienos didesnės pasaulyje sienos, kuri taip gražiai meilę Žemaitijai perteikia per sienoje išeksponuotus meno kūrinius.

Jei turėtumėte vienintelę galimybę parodyti žmogui Telšius per vieną valandą, kur jį vestumėte ir ką papasakotumėte?

Išskirtinai norisi pradėti ekskursiją nuo Vilniaus kalvos - nuo jos atsiveria labai gražus vaizdas. Aprodyčiau Telšių miesto senamiestį ir mūsų mažąsias miesto puošmenas. Ypatingai - Žemaitijos gaublį, didžiąją Žemaičių sieną, Katedrą ir jos duris, amfiteatrą su puikiu vaizdu į Masčio ežerą. Pasakočiau, kad ekskursiją po Žemaitiją reikia pradėti būtent nuo Žemaitijos sostinės Telšių, o kodėl - viską pamatytumėm (šypsosi).

Kuo ypatingas Telšių kraštas Jūsų akimis? Kas jums Telšiai?

Telšių kraštas tikrai ypatingas savo kalba, žmonėmis ir gamta. Masyvūs miškai, kalvotos vietovės ir ta bočių dvasia, jaučiama iki šių dienų... Namai, kur širdis, o širdis yra Telšiuose.

Iš Biržuvėnų dvaro gyvenimo

Kartais istorija slypi po grindimis, o kartais – sugrįžta į dvarą, beldžiantis močiutei iš Prancūzijos, kuri vaikystėje iš čia bėgo nuo sovietų. Vieną dieną ji tiesiog pasirodo – su brolio pieštu žemėlapiu, prisiminimais ir... atveria tai, kas daugiau nei pusę amžiaus laukė po grindimis.

Biržuvėnų dvaras

Biržuvėnų dvaras – tai ne tik architektūrinis paminklas, bet ir gyvas liudininkas. Degė, griuvo, buvo paverstas ūkiu, bet vis dar moka kalbėti – žemaitiškai, porceliano skambesiu ir ženklais ant restauruotų krosnių.

Biržuvėnų dvaras – tai viena iš nedaugelio Lietuvoje išlikusių autentiškų medinių dvarų sodybų, kurios savininkais bemaž 300 metų buvo grafai Gorskiai, išlaikiusi visas feodalinei sistemai būdingas zonas: reprezentacinę, ūkinę, gamybinę ir gyvenamąją. Nors dvaras patyrė daug transformacijų – nuo klasicizmo, baroko laikotarpių iki tarybinio ūkio buvimo – jis vėl atrado savo tikrąjį veidą. Architektūra čia ne tik daili – ji pasakoja apie XVIII a. dvaro gyvenimą, XIX a. rekonstrukcijas ir dramatišką XX a. likimą.

2004-ųjų pabaigoje Biržuvėnų dvarą nusiaubė ugnis. Sudegė ponų namas, kuriame veikė biblioteka ir muziejinė ekspozicija. Atrodė – istorija vėl užsibaigė. Tačiau po kurio laiko, vedama nostalgijos ir prisiminimų, į dvaro duris pasibeldė jauniausia grafų Gorskių duktė, atvykusi iš Prancūzijos. Su savimi ji atsivežė ir vienintelį kelrodį – brolio pieštą žemėlapį, kuriame nurodytos vietos, žyminčios buvusių dvaro savininkų paslėptas šeimos vertybes. Planas pavyko – po ilgų valandų paieškų, padedant pagalbininkams, brangūs daiktai rasti po grindimis. Daugiau kaip 290 indų – kruopščiai supakuoti ir paslėpti, tarsi žinant, kad jie tikrai bus rasti! Jauniausia ir vienintelė likusi gyva Gorskių palikuonė beveik viską padovanojo muziejui.

Šiandien Biržuvėnų dvaras atgimęs – ne tik atrestauruotas, bet ir pripildytas gyvybės. 2024 m. dvaro valdymas vėl perduotas Žemaitijos turizmo informacijos centrui, kurio komanda rūpinasi, kad šis kampelis taptų vieta, kur keliautojas ne tik sužino, bet ir pajunta. Čia įsikūręs Menų ir edukacijų centras, kviečiantis patirti XVIII-XIX a. laikmetį – nuo stilistikos iki pasakojimų apie Gorskių giminę. Čia taip pat organizuojamos menininkų parodos, ramybę, keliaudami Camino Lituano keliu, atranda piligrimai, o kiekvienas turistas – gyvą istoriją.

Atvykusiuosius pasitinka Biržuvėnų dvaro ponios

Lankytojai kviečiami ne tik pasivaikščioti po atkurtas dvaro erdves – ponų svetainę, kabinetą, miegamąjį, oficiną, vežiminę, arklides. Jie kviečiami ir prisėsti prie tą laikmetį menančio stalo, paragauti arbatos iš Meisseno porceliano puodelių.

Dvaro gyvenimas čia verda – vyksta damų popietės, kuriose gvildenamos ne tik istorinės temos, bet ir pašnibždomis pasidalijama paskalomis, vasaromis lankytojai kviečiami į piknikus su šviežiai keptais pyragais, vaisvandeniais iš senovinių butelių, o žiemą – į šildančius susitikimus prie krosnių, kur garuoja karališka kava su prie jos patiekiamomis įvairiausiomis užtepėlėmis.

Norintys ne tik klausytis, bet ir veikti, kviečiami į edukacijas: galima pasigaminti popierių, išbandyti akvarelės liejimą, susikurti gratažo technika išraižytą atviruką arba net savo šeimos herbą.Norintys pažinti skonio istoriją – kviečiami į degustacijas, kur išbandomi bajoriški, grafų ar žemaitiškų patiekalų skoniai.

Biržuvėnai – ne tik dvaras. Tai – istorija, žmonės ir prisiminimai. Namus atstato ne tik rankos, bet ir atmintis, kalba, noras dalintis ir žemaitiškas svetingumas. Toks yra šis dvaras – sugrįžęs tam, kad primintų, jog tikros vertybės niekada neišnyksta. Tik kartais reikia žemėlapio ir drąsos sugrįžti. Pageidaujantys atrasti ir pajusti XVIII-XIX a. dvaro gyvenimą, kviečiami užsukti į Biržuvėnų dvaro sodybos internetinę svetainę, kurioje pateikiama informacija apie visas dvare vykdomas veiklas ir paslaugas.

Norite užsisakyti ekskursiją, edukaciją ar degustaciją?
Biržuvėnų dvaras +37069988229
birzuvenudvarosodyba@gmail.com
www.birzuvenudvaras.lt

Akimirka iš apdovanojimų „Turizmo sėkmingiausieji“ ceremonijos

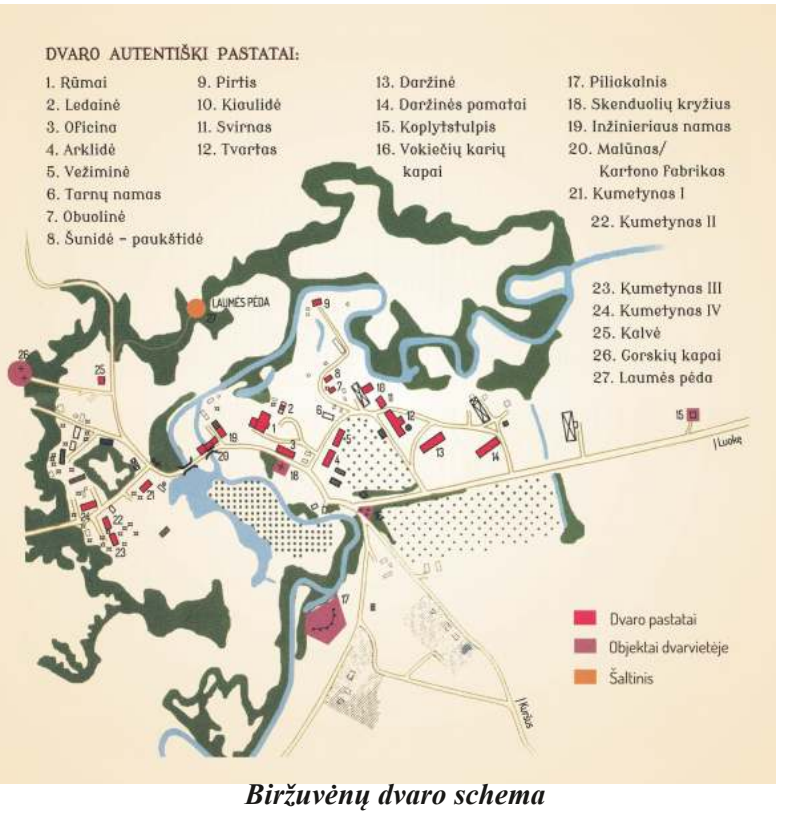

Biržuvėnų dvaro schema

Miesto širdyje – žemaitiškos virtuvės dvasia

Kai senamiesčio centre užuodi cibulynės kvapą, žinok – esi Telšiuose.
Čia, šalia miesto laikrodžio, stovi jauki kavinė „Senamiestis“. Joje šeimininkauja Vaiva Klingerienė – žemaitiško skonio ambasadorė, nuoširdžiai besidalijanti krašto kulinariniu paveldu su kiekvienu užsukusiu. Kukli, bet tikra – tokia ir jos istorija.
Kviečiame skaityti šiltą pašnekesį apie tai, kaip per skonį galima sugrįžti į vaikystę, prisiminti močiutę, žemaitiškos ruošos garsus ir maisto kvapus.

Kavinės „Senamiestis“ savininkė Vaiva Klingerienė

Kaip prasidėjo Jūsų kelias kulinarijoje? Kada supratote, kad žemaitiška virtuvė Jums daugiau, nei tik receptai?
Galima sakyti, kad viskas prasidėjo nuo pastato... prieš 14 metų... turėjome pastatą geroje vietoje Telšių senamiestyje. Iš pradžių galvojome jį tiesiog išnuomoti, bet taip viskas pasisuko, kad pradėjome tvarkyti ir galiausiai nusprendėme – kodėl gi ne sau? Artėjo vyro jubiliejus, reikėjo vietos šventei... ir taip gimė „Senamiestis“. O žemaitiškas maistas? Jis jau buvo. Ne receptais, bet pojūčiu, prisiminimais, skoniu.
Ar Jūsų šeimoje buvo puoselėjamos žemaitiškos maisto tradicijos? Gal atmintyje liko koks vaikystės patiekalas, kurį iki šiol gaminate?
Taip, mūsų šeimoje visada valgėme žemaitiškai. Visi mūsų draugai žino: jei kviečiame į kiemelį tai tikrai bus kastinys, silkė, bulvės, spirginė O vaikystės skonis – tai pusmarškonė košė su mirkalu. Tokie paprasti, pakutenantys širdį ir užpildantys skrandį patiekalai.
Kiek metų gyvuoja Jūsų kavinė? Kaip ji keitėsi per laiką?
Jau 14 metų. Stengiamės išlaikyti tai, kas tikra. Kavinė, kaip ir žmogus, turi senti oriai – su kėdžių girgždesiu, stalų istorijomis... Aišku, visada atliekame kosmetinį remontą, štai dabar ruošiamės perdažyti paradines duris. Bet esmė lieka – tikrumas.
Ar nuo pat kavinės atidarymo norėjote siūlyti žemaitišką virtuvę? Kaip gimė ši idėja?
Iš pradžių net neplanavome ilgai čia darbuotis. Bet kai tuometinis meras Vytautas Kleiva paprašė paruošti žemaitiškus patiekalus svečiams, o viena viešnia paragino mane kalbėti žemaitiškai – kažkas manyje suvirpėjo. Supratau, kad reikia dalintis tuo, ką turime. Kastinis, cibulynė, spirginė – žemaičių virtuvė nėra sudėtinga, bet ji kalba apie tapatybę. Ir mes ją pristatome būtent taip – paprastai, šiltai, savitai.

Cibulynė ir pusmarškonė košė su mirkalu

Koks ingredientas Jums pats svarbiausias virtuvėje?
Mėtos ir kanapių sėklos. Mėtos suteikia gaivumo, o kanapės – gilų, nostalgišką skonį. Be jų žemaitišką virtuvę sunkiai įsivaizduoju.
Ar pastebite, kad vis dažniau žmonės prie savo šaknų grįžta per skonį?
Tikrai taip. Daugelis atpažįsta skonius iš vaikystės – sako: „mano močiutė taip pat darydavo“. Ir tada užplūsta prisiminimai... Dažnai galvoju, kad reikėtų sukurti knygą ar lentą, kur lankytojai galėtų užrašyti žemaitiškus žodžius, frazes, kur kiekvienas atneštų ir paliktų savo dalelę (šypsosi).
Ką Jums reiškia pristatyti žemaitišką virtuvę atvykusiems svečiams iš kitų Lietuvos vietų ar užsienio?
Jaučiu pasididžiavimą, kad esu žemaitė. Visada lankytojams pasakau: „esat Žemaitijoje ir stengsiuosi, kad jūs pajustumėte, kap skanė mes jiedam“.
Ar užsieniečiams žemaitiškas maistas – egzotika? Kaip jie reaguoja?
Yra tekę siūlyti žemaitiškus patiekalus ir daugybei miesto svečių iš užsienio... Galiu pasakyti, kad kuo aukštesnio intelekto žmogus, tuo jis labiau domisi ir priima kitas kultūras bei tradicijas. Valgo, ragauja, klausinėja. Dažnai pajuokauju, kad už valandos kanapės pradės veikti, ir Telšiai pasidarys dar gražesni... O jie, būna, pasako, kad jūs specialiai tų kanapių duodat... (juokiasi)
Koks komplimentas Jus labiausiai pradžiugino?
Pagyrų sulaukiu, bet ką čia girsiesi... Geriausia padėka, kai lankytojai grįžta ir dar atsiveža kitus. Kai sako, kad prieš kelis metus buvom ir vėl norim pas jus pajiesti. Tad galiu drąsiai teigti, jog esminis įrodymas, jog esame teisingame kelyje – vėl ir vėl sugrįžtantis žmogus (šypsosi).
Kaip vienu sakiniu apibūdintumėte, kuo išsiskiria Jūsų kavinė?
Mes nesame niekuo ypatingi – mes tiesiog esame. Paprasti, bet su savu veidu. Ir jei tas veidas pristato Žemaitiją – vadinasi, viskas su mumis ir mūsų šaknimis yra ir bus gerai.

Žemaitiškų patiekalų degustacija

Vaiva nestokoja humoro jausmo

Iš tūkstančių meškų gyvenimo

Įsivaizduokite vietą, kurioje šypsosi beveik 6000 meškų. Jos spalvotos, pūkuotos, medinės, stiklinės, senos ir naujos. Kai kurios atplaukė iš Amerikos, Latvijos, Islandijos, Prancūzijos, Vokietijos, kitos atkeliavo iš močiutės palėpės. Visas jas vienija tai, kad jos surado namus Žemaitijos sostinėje. Ir ne bet kur, o vieninteliame Lietuvoje Meškų muziejuje.

Telšiai kartais vadinami ne tik Žemaitijos, bet ir meškų sostine, į kurią turistų grupės ar pavieniai keliautojai atvyksta ne tik išgirsti istorijų, bet ir surasti mažosiose miesto puošmenose slypinčių meškučių. Todėl Žemaitijos turizmo informacijos centrui ir kilo idėja įsteigti meškų muziejų. Meškų muziejus – ne šiaip vaikų pramoga, o tikras emocijų archyvas. Įkurtas Žemaitijos turizmo informacijos centre, jis tapo netikėta, bet be galo jaukia vieta tiek mažiesiems, tiek suaugusiems. Nuo 2021 m. čia surinkta beveik 6 tūkstančiai meškų – skirtingų formų, dydžių, medžiagų ir istorijų.

Pirmasis meškiukas atkeliavo visai simboliškai – jį padovanojo tuometis Telšių rajono savivaldybės meras. Meškutes žmonės vežė ir siuntė iš visos Lietuvos, o žinia apie muziejų greitai pasklido ir svetur.

Muziejuje galima išvysti įvairių rūšių ir formų meškinų

Meškų muziejuje – kone 6000 eksponatų

Netrukus meškiukai pradėjo atkeliauti ir iš įvairių užsienio šalių. Vienas meškiukas atkeliavo iš Italijos, kitas – iš Japonijos, trečias – iš vaikystės. Dauguma jų atkeliavo ne tuščiai, o su pasakojimais, kuriuos perdavė jas padovanoję šeimininkai.

Šiandien kiekvienas muziejaus eksponatas – tai ne tik daiktas, bet ir prisiminimas. Vienas – iš pirmosios meilės, kitas – dovana, gimus anūkui, trečias – geriausias draugas ligos patale. Ir kiekvienas čia rado savo kampelį.

Ir nors muziejus švenčia vos ketverius metus, jis jau užėmė jaukią vietą kiekvieno telšiškio ar miesto svečio širdies kamputyje. Čia apsilankę vaikai tiesiog spindi. Krykštauja, apkabina, kalbina meškius lyg seniai pažįstamus draugus. O ir kaip nesidžiaugsi, kai priešingai, nei daugelyje muziejų, kur pasitinka griežtas užrašas „Eksponatų rankomis liesti negalima“, čia – viskas kitaip. Meškų muziejuje – liesti, myluoti, apsikabinti - galima. Ir net privaloma. Vaikai čia ne tik grožisi ir aikčioja iš nuostabos – jie žaidžia, glosto, nešasi, dėlioja, apkalbina ir kalbina meškiukus. Jie kuria savo mažą pasaką. Kiekvienas muziejaus meškutis leidžiasi liečiamas, randamas ar kalbinamas.

Suaugusieji, pamatę šitokį gausų būrį didelių ir mažesnių meškų vienoje vietoje, sustoja ir aikteli iš nuostabos. Kartais net susigraudina. „Oi, tokią turėjau vaikystėje“, – sako močiutė, o tėtis su sūnumi smalsiai apžiūrinėja meškiukus, lyg ieškodami savojo – tokio, kokį galbūt kažkada ir jie turėjo.

Kiekvienas, kuris dar tiki pasakomis ir kartais gyvena šviesiais vaikystės prisiminimais, gali atvežti ar atsiųsti mešką ir tapti šio ypatingo, kartu kuriamo, muziejaus dalimi. Meškiukai rikiuojasi lentynose, kėdutėse, vitrinose. Vieni – apsirengę tautiniais drabužiais, kiti – su mėgstamų futbolininkų aprangomis ar rankų darbo megztiniais. Ir visi laukia Jūsų, mielieji. Nes kiekviena meška čia atkeliavo su meile. Ir kiekvienas lankytojas, pabuvęs Meškų muziejuje, išsineša šypseną ir jaukumą. Juk meškos Telšiuose – ne tik menas, istorija, nuostaba ar žaislas. Tai jausmas.

Meškų muziejus įsikūręs Žemaitijos TIC

Telšiai turi kuo didžiuotis

Telšiai – miestas, kuris pastaraisiais metais sparčiai keičiasi: aktyvėja bendruomenė, atsinaujina viešosios erdvės, vis daugiau dėmesio sulaukia kultūra, paveldas ir turizmas. Apie tai, kuo Telšių miestas ir rajonas išskirtiniai, kokios iniciatyvos stiprina šio krašto patrauklumą ir kas laukia tiek vietinių, tiek lankytojų artimiausiais metais –
kalbamės su Telšių rajono savivaldybės meru Tomu Katkumi.

Telšių rajono savivaldybės meras Tomas Katkus

Kaip apibūdintumėte Telšių miestą ir rajoną žmogui, kuris čia niekada nesilankė?
Kaip apibūdinti vietą, į kurią visada norisi grįžti, kur tavęs laukia šeima, draugai, artimieji? Kur gyvena nuostabūs žmonės? Tai yra NAMAI. Telšiai – tai jaukus, žalias, apsuptas nuostabios gamtos, kupinas turtingos Žemaitijos istorijos ir išskirtinių kultūros tradicijų rajonas. Na, o miestas savo unikaliu senamiesčiu, Masčio ežero bangomis, pakerės kiekvieną čia atvykusį, o pasilikti ilgėliau pakvies nuoširdus žemaitiškas svetingumas.

Kokios investicijos ar savivaldybės iniciatyvos šiuo metu labiausiai prisideda prie Telšių rajono – ne tik miesto – turizmo plėtros?
2022–2030 m. Europos Sąjungos finansavimo laikotarpiu į Telšių rajoną planuojama investuoti apie 40 mln. eurų. Šiuo metu ruošiamės įgyvendinti projektus, kurie iki 2029 m. dar labiau sustiprins rajoną, kartu – ir turizmo sektorių. Tęsiame Masčio ežero pakrantės tvarkymą – siekiame, kad pėsčiųjų ir dviračių takai apjuostų visą ežerą. Numatomos investicijos ir į Telšių miesto erdves – Naujosios gatvės prieigas, senamiesčio teritoriją bei Oskaro Goeldnerio skverą. Per ketverius metus planuojame įrengti ir viešojo transporto stoteles, diegti išmaniąsias eismo valdymo sistemas, plėtoti dviračių infrastruktūrą. Lankytojams bus pritaikytos Masčio, Germanto ir Lūksto ežerų pakrantės, sutvarkytos Biržuvėnų dvaro sodybos parko bei Varnių regioninio parko Debesnų telmologinio draustinio teritorijos, taip pat lankymui pritaikyta Rainių Kančios koplyčia. Skiriame dėmesio ir kultūriniam gyvenimui – investuojame į renginius ne tik mieste, bet remiame ir seniūnijų bei bendruomenių iniciatyvas.

Kokie projektai šiemet stiprins Telšių krašto kultūrinį paveldą?
Galima sakyti jau stiprina. Neseniai duris atvėrė atnaujintas Žemaičių muziejus „Alka“, rekonstruotas Žemaičių vyskupystės muziejus Varniuose, Telšių Ješiva. Vyksta tradiciniais jau tapę renginiai „Žemaitiū gīvastis“, Žemaičių vienybės diena, festivalis „Aš pasiejau vėina popa“ ir daug kitų žemaitišką dvasią, tradicijas saugančių ir puoselėjančių pasibuvimų. Nepamirškim ir Žemaitijos sostinės šventės „Telšē linGOun“.

Kaip vertinate dabartinę Žemaitijos turizmo informacijos centro veiklą – ar ji pakankamai efektyviai atlieka savo funkciją reprezentuojant regioną?
Vertinu labai gerai. Į Telšius kasmet atvyksta vis daugiau turistų, mūsų rajonas sulaukia svečių ne tik iš visos Lietuvos, bet ir iš užsienio šalių. O nacionalinį dėmesį pritraukiantys renginiai – sūrio ridenimo čempionatas, turizmo naktys Telšiuose – bei Žemaitijos turizmo informacijos centrui skiriami apdovanojimai ir pripažinimas rodo, kad įstaiga dirba kryptingai, atsakingai ir profesionaliai.

Meras (centre) Biržuvėnų dvare

Meras (antras iš kairės) kartu su Vaiva ir žiniasklaidos atstovais

Ką Jūs pats, mere, rekomenduotumėte per vieną valandą pamatyti pirmąkart atvykusiajam į Telšius?
Jei atvykstate į Telšius vos valandai, būtinai aplankykite mūsų garsiausią mešką, kuri pildo net prezidentų norus! Patrinkite jai nosį. Tada jau galėsite neskubėdami, palengva apeiti ir visus Telšius pamatyti, nes, koks gi daugiau gali būti noras, atvykus į Žemaitijos sostinę, jei nenorėti daugiau praleisti laiko Telšiuose?

Telšių miestas dažnai vadinamas Žemaitijos sostine, bet ir aplinkinės seniūnijos turi savų privalumų. Kurias rajono vietas rekomenduotumėte pamatyti keliautojams?
Būtinai aplankykite legendomis apipintą Šatrijos kalną, Biržuvėnų dvarą, Germanto ežerą ir jo pažintinį taką. Taip pat siūlau nepralenkti ir unikalaus Žemaičių kaimo muziejaus, esančio visai šalia miesto. Kiekviena seniūnija turi ką nors ypatingo – nuo piliakalnių iki senovinių bažnyčių ir autentiškų vietovių, apipintų įvairiais pasakojimais, legendomis.

Ar pastebite didėjantį susidomėjimą viso Telšių krašto kultūra, gamta, kaimo turizmu? Kokie planai ateičiai, kad tas domėjimasis išliktų ir augtų?
Pastebime, kad vis daugiau žmonių domisi mūsų krašto unikalumu. Kasmet vis daugiau sulaukiame atvykstančiųjų iš kitų rajonų ar užsienio šalių. Planuojame toliau stiprinti infrastruktūrą, organizuoti daugiau kultūrinių renginių ir nuolat pristatyti naujas edukacines programas. Norime, kad žmonės čia kiekvienais metais sugrįžtų ir atrastų vis kažką naujo.

Kokia Jūsų asmeninė, gal net simbolinė vieta Telšių mieste ar rajone, kur grįžtate, norėdamas įkvėpimo ar ramybės?
Asmeniškai man – Zakso kalnas. Tai simbolinė vieta man, nes netoli jo yra namas, kuriame aš užaugau, kiemai, kuriuose su draugais vaikystėje leidau laiką, mokykla, kurią baigiau. Čia prabėgo gražiausios vaikystės dienos. Zakso kalnas – tai erdvė, kurioje gyvena dalis mano prisiminimų.

Mere, dėkojame Jums už pokalbį ir linkime sėkmės darbuose.

Leidėjas – Žemaitijos turizmo informacijos centras
Turgaus a. 21 , LT-87122, Telšiai
El. paštas turizmocentras@telsiai.lt
visit.telsiai.lt
+370 618 63448
Leidžiamas 1 kartą per ketvirtį
Tiražas – 8000 egz.
Spausdino „Vakarų spaustuvė“

ŽEMAITIJOS TURIZMO INFORMACIJOS CENTRAS